

Moldova Agroindbank

Aprobate
prin decizia Consiliului băncii
din 10 decembrie 2012
procesul-verbal nr.65

POLITICILE DE CONTABILITATE

PENTRU ANUL 2013

(STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ)

Data revizuirii: nu mai rar decât o dată în an

Responsabili: Departamentul Contabilitate și Finanțe
Șeful Departamentului _____

Coordonat :

Prim-vicepreședintele Comitetului de Conducere al băncii _____ S.Cebotari

Vicepreședintele Comitetului de Conducere al băncii _____ L.Rudeva

Șeful Departamentului Juridic _____ Ch. Pulbere

Șeful Departamentului Administrare Riscuri _____ L. Bejenari

Chișinău

CUPRINS

Pagina

I. Introducere.....	3
2. Convențiile Politicilor de contabilitate.....	3
2.1 Concepte de bază.....	3
2.2 Standardele de contabilitate.....	4
2.3 Exercițiul financiar.....	4
2.4 Principii de consolidare.....	4
2.5 Răspunderea privind ținerea evidenței contabile și raportarea finciară.....	4
2.6 Situațiile financiare.....	4
2.7 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare.....	5
2.8 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină.....	5
2.9 Auditul extern.....	6
3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate.....	6
3.1 Mijloace bănești.....	6
3.2 Credite și avansuri, emise de bancă.....	6
3.3 Deprecierea creditelor.....	6
3.4 Credite renegociate.....	7
3.5 Investiții financiare.....	8
3.6 Imobilizări corporale (mijloace fixe).....	11
3.7 Stocuri.....	12
3.8 Imobilizări necorporale (active nemateriale).....	13
3.9 Creanțe și datorii.....	13
3.10 Împrumuturi.....	14
3.11 Datorii către clienți.....	14
3.12 Compensarea activelor și datoriilor financiare.....	14
3.13 Contracte de vânzare și re-procurare.....	14
3.14 Capital propriu și rezerve.....	14
3.15 Profit nedistribuit (pierdere neacoperită).....	15
3.16 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor.....	16
3.17 Deprecierea valorii activelor nefinanciare.....	16
3.18 Garanții financiare.....	16
3.19 Datorii și active contingente.....	17
3.20 Provizioane.....	17
3.21 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților.....	17
3.22 Impozitarea.....	17
3.23 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare.....	18
3.24 Leasing operațional – banca drept locatar.....	18
3.25 Dividende.....	18
3.26 Părți afiliate.....	19
3.27 Instrumente financiare derivate.....	19
3.28 Raportare pe segmente.....	19
3.29 Evenimentele ulterioare datei bilanțului.....	20
4. Dispoziții finale.....	20

Anexă “Lista actelor normative aplicate în domeniul Politicii de contabilitate”

1. Introducere

Baza elaborării

Politicile de contabilitate în bancă se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe (DCF) în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) ce conțin standarde și interpretări aprobate de Consiliul de Elaborare a Standardelor (IASB), precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (SIC) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor aprobate de IASB, care sunt în vigoare.

Politicile de contabilitate se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe și pot fi modificate doar dacă modificarea:

- a) este impusă de un SIRF;
- b) are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

Politicile de contabilitate se păstrează în Centrală - la Șeful Departamentului Contabilitate și Finanțe – contabil-șef al băncii; în filiale – la contabilul-șef al filialei. Pentru aplicare în lucru copiile Politicilor de contabilitate se pun la dispoziția următoarelor persoane:

- a) Președintelui Comitetului de Conducere al băncii;
- b) Prim-vicepreședintelui Comitetului de Conducere al băncii;
- c) Vicepreședinților Comitetului de Conducere al băncii;
- d) Șefilor Departamentelor Centralei băncii;

Politicile de contabilitate se publică pe pagina web a băncii.

Domeniul de aplicare

Politicile de contabilitate se aplică în toate subunitățile băncii.

2. Convențiile Politicilor de contabilitate

2.1 Concepte de bază

Contabilitatea de angajamente

Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (nu pe măsura ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Continuitatea activității

Se presupune că banca își va continua activitatea în viitorul previzibil și nu are intenția și nici nevoia de a lichida sau de a-și reduce în mod semnificativ activitatea.

2.2 Standardele de contabilitate

În procesul desfășurării activității sale banca utilizează standarde, regulamente, norme, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare sau/și prin decizii conform Statutului băncii.

2.3 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile economice efectuate în bancă în perioada respectivă.

Toate operațiunilor economice și financiare, ce țin de activitatea băncii și care reflectă situația patrimonială și financiară a băncii și rezultatele activității economice în anul gestionar se contabilizează și se reflectă în Situațiile financiare ale băncii pentru anul gestionar în conformitate cu cerințele SIRF emise de către IASB.

2.4 Principii de consolidare

Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderilor fiice. Situațiile financiare ale întreprinderilor fiice se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale băncii, fiind utilizate politici de contabilitate similare.

Întreprinderile - fiice sunt consolidate din data apariției controlului băncii asupra acestor întreprinderi pînă la data încetării controlului.

2.5 Răspunderea privind ținerea evidenței contabile și raportarea financiară

Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară îi revine Președintelui Comitetului de Conducere al băncii.

2.6 Situațiile financiare

Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIRF distincte și consolidate, ce include:

- a) o situație a poziției financiare la sfârșitul perioadei;
- b) o situație a rezultatului global pe perioadă;
- c) o situație a modificărilor din capitalurile proprii pe perioadă;
- d) o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioadă;
- e) notele cuprinzînd un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.

Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a Republicii Moldova. Situațiile financiare sunt întocmite în baza costului istoric, cu excepția activelor financiare deținute pentru tranzacționare, activelor financiare disponibile pentru vânzare, clădirilor și terenurilor care sunt evaluate la valoarea justă.

Situațiile financiare includ indicatorii activității tuturor filialelor, agențiilor și punctelor de schimb valutar, subunităților băncii indiferent de locul amplasării acestora.

La întocmirea situațiilor financiare consolidate, situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderii fiice se combină element cu element, prin însumarea elementelor similare din active, datorii, capital propriu, venituri și cheltuieli.

2.7 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare

Inteligibilitate

Informațiile furnizate de situațiile financiare pot fi ușor înțelese de utilizatori. Se presupune, că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind desfășurarea afacerilor și activităților economice.

Relevanță

Pentru a fi utile, informațiile trebuie să fie relevante pentru luarea deciziilor de către utilizatori. Relevanța informației este influențată de natura sa și pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate în baza situațiilor financiare.

Credibilitatea

Pentru a fi utilă, informația trebuie să fie credibilă. Informația are calitate de a fi credibilă atunci, când nu conține erori semnificative.

Pentru a fi credibilă, informația trebuie să prezinte cu fidelitate tranzacțiile și alte evenimente pe care aceasta fie si-a propus să le reprezinte, fie ceea ce ar putea fi de așteptat, în mod rezonabil, să reprezinte.

Pentru ca informația să prezinte, credibil, evenimentele și tranzacțiile pe care le prezintă, este necesar ca acestea să fie contabilizate și prezentate în concordanță cu realitatea economică, și nu doar cu forma lor juridică.

Pentru a fi credibilă, informația cuprinsă în situațiile financiare trebuie să fie neutră, adică lipsită de influență.

La întocmirea situațiilor financiare banca va da dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

Comparabilitatea

Utilizatorii trebuie să poată compara situațiile financiare ale băncii în timp pentru a identifica tendințele în poziția financiară și performanțele sale.

2.8 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină

Activele și pasivele în valută străină exprimate în MDL, se reflectă la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data bilanțului.

Tranzacțiile în valută străină se contabilizează la data valutării și la rata de schimb, stipulate de părți pentru înregistrarea mijloacelor bănești în conturile partenerilor. Diferențele de curs care provin din decontarea tranzacțiilor la cursuri diferite de cele de la data tranzacției, precum și diferențele de curs valutar nerealizate din active și obligațiuni monetare în valuta străină nedecontate sunt recunoscute în raportul privind rezultatele financiare.

2.9 Auditul extern

Corectitudinea aplicării SIRF și procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare se supun unui audit extern, care se asigură de compania internațională de audit. Raportul auditului extern se aduce la cunoștința Consiliului băncii, Adunării generale a acționarilor, Comisiei de cenzori și altor autorități de supraveghere și se publică în conformitate cu legislația în vigoare.

Compania de audit informează Banca Națională a Moldovei despre orice acțiune frauduloasă comisă de funcționarii băncii, precum și despre orice neregulă din administrarea și din efectuarea operațiunilor care ar putea conduce la pierderi materiale pentru bancă.

Banca este în drept în fiecare an să revadă oferta pentru efectuarea acestui exercițiu.

3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate

3.1 Mijloace bănești

În scopul întocmirii situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, titlurile de trezorerie și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 3 luni de la data achiziției.

3.2 Credite și avansuri emise de bancă

Creditele și avansurile sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile, care nu sunt cotate la piața activă. Acestea survin atunci când banca remite fonduri speciale debitorului, neavând intenția de a vinde creanțele. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă plus costurile tranzacției, și sunt ulterior evaluate la costul amortizat folosind metoda ratei efective a dobânzii.

Costul amortizat se calculează ținând cont de orice comisioane, prime și costuri care sunt parte intergrantă a ratei dobânzii efective.

Banca dezvăluie informația privind portofoliul de credite și provizionul acestuia, reieșind din următoarea segmentare a clienților:

- corporativi;
- retail persoane juridice;
- retail persoane fizice.

Datoriile de la bănci se clasifică în credite și avansuri la cost amortizat diminuat cu provizionul pentru depreciere.

3.3 Deprecierea creditelor

Dacă există o dovadă obiectivă că banca nu va putea recupera toate sumele cuvenite (suma creditului și dobânda) conform termenelor contractuale inițiale ale creditului, aceste credite sunt considerate depreciate.

Criteriile utilizate de bancă pentru a determina dacă există dovezi obiective pentru depreciere sunt:

- neplata sau abaterea de la plata creditului sau dobânzii;
- dificultăți cu fluxul de numerar suportate de debitor;
- încălcarea condițiilor și prevederilor contractului de credit;
- inițierea procedurii de lichidare;
- înrăutățirea poziției competitive a debitorului;
- deprecierea valorii gajului.

Valoarea pierderii din depreciere reprezintă diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor de trezorerie viitoare actualizate cu rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor viitoare de mijloace bănești din realizarea gajului actualizată cu rata efectivă a dobânzii, dacă împrumutul are gaj și executarea acestuia este probabilă.

Deprecierea valorii și nerecuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru creditele și creanțele semnificative din punct de vedere individual, și la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric.

Dacă nu există nici o dovadă obiectivă de deteriorare a valorii unui activ financiar evaluat separat, semnificativ sau nu, se include acest activ în grupa activelor financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit, și se estimează pentru acestea un provizion colectiv pentru deteriorarea valorii. Activele, care sunt estimate individual pentru deprecierea valorii și pentru care este sau constituie a fi recunoscută pierderea din deprecierea valorii, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei valorii.

Valoarea curentă a fluxurilor de numerar viitoare estimate este actualizată cu rata efectivă a dobânzii inițiale a activului financiar. Dacă creditul are o rată a dobânzii variabilă, rata discountului pentru estimarea pierderii din deteriorarea valorii este rata efectivă a dobânzii curentă.

Valoarea de bilanț a unui activ este redusă la valoarea sa recuperabilă estimată prin recunoașterea în situația rezultatului global la provizioane pentru deprecierea creditului. Creditul și provizionul se casează dacă nu există perspective realiste de recuperare viitoare sau tot gajul a fost realizat. Casările sunt reduse din provizioanele stabilite anterior și în același timp reduc suma creditului. Recuperările de credite casate în perioadele anterioare se reflectă la diminuarea cheltuielilor pentru provizioane pentru pierderi din deprecierea creditelor.

Dacă valoarea deprecierei scade ulterior datorită unui eveniment survenit după casare, diminuarea provizionului se face prin trecerea lui la provizionul aferent cheltuielilor din pierderile din credite.

Cu scopul evaluării colective a deprecierei, activele financiare sunt grupate în baza criteriilor interne ale băncii de grupare a creditelor care țin cont de caracteristicile riscului de credit așa ca industria, tipul gajului, statutul trecut și alți factori relevanți. Fluxurile viitoare de trezorerie pentru un grup de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere sunt estimate în baza experienței anterioare cu active cu caracteristici ale riscului de credit similare cu cele din grup. Metodologia și presupunerile folosite pentru estimarea fluxurilor viitoare de trezorerie sunt revizuite periodic pentru a reduce orice diferențe între pierderea estimată și pierderea reală.

3.4 Credite renegociate

Cînd este posibil banca încearcă să restructureze creditele decît să ia în posesie gajul. Acesta poate implica extinderea graficului de plată și renegocierea condițiilor de creditare. Odată ce au fost renegociate condițiile de creditare, creditul nu mai este considerat restant.

Conducerea Băncii revizuire în mod continuu creditele renegociate pentru a se asigura că toate cerințele sunt respectate și plățile ulterioare vor avea loc. Creditele continuă să fie obiectul unei evaluări individuale sau colective a deprecierii.

3.5 Investiții financiare

Instrumente Financiare - termeni-cheie de evaluare.

În funcție de clasificarea acestora, instrumentele financiare sunt contabilizate la valoarea justă sau cost amortizat, după cum este descris mai jos:

Valoarea justă este valoarea la care poate fi tranzacționat un activ, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective. Valoarea justă este prețul curent oferit de cumpărător pentru activele financiare și prețul cerut de vânzător pentru obligațiunile financiare ce sunt cotate pe o piață activă.

Determinarea valorii juste

Valoarea justă a instrumentelor financiare tranzacționate pe o piață activă la data situației poziției financiare este bazată pe prețurile cotate pe piața activă sau cotațiile de dealing (prețul de licitație pentru poziție lungă și prețul de cerere pentru poziție scurtă), fără a fi excluse costurile de tranzacție.

Pentru toate celelalte instrumente financiare pentru care nu există o piață activă, valoarea justă este determinată utilizând tehnici de evaluare. Tehnicile de evaluare includ metoda fluxurilor de trezorerie actualizate, compararea cu alte instrumente pentru care există preț de piață observabil, modele de creditare și alte tehnici de evaluare relevante.

Unele instrumente financiare sunt reflectate la valoarea justă utilizând tehnici de evaluare pentru care nu există piață curentă sau date observabile ale pieței. Valorile juste respective sunt determinate utilizând tehnici de evaluare testate utilizând prețuri din orice tranzacții actuale observabile pe piață și, utilizând estimarea de către bancă a celei mai bune metode de evaluare.

Modelele de evaluare sunt ajustate pentru a reflecta diferența dintre prețurile cererii și ofertei pentru a reflecta costul poziției închise, creditul contrapărților și decalajul de lichiditate și a limitărilor în utilizarea tehnicilor respective.

De asemenea, profitul sau pierderea calculate la momentul recunoașterii inițiale a astfel de instrumente financiare („Ziua 1” profit sau pierdere) este amânat și recunoscut doar când intrările de date pe piață devin observabile, sau la derecunoașterea acestora instrumente financiare.

Pentru activele și obligațiunile cu risc de piață de compensare, banca poate utiliza prețurile medii pe piață drept bază pentru stabilirea valorii juste a pozițiilor cu risc de compensare și poate aplica corespunzător prețul cerut sau oferit la poziția deschisă netă.

Un instrument financiar este privit ca cotate pe piața activă dacă prețurile cotate sunt disponibile cu regularitate la burse sau alt gen de instituții și acele prețuri sunt obiective pentru tranzacțiile de piață actuale și regulate.

Tehnicile de evaluare, precum metoda de discount a fluxurilor de numerar sau modelul în baza tranzacțiilor obișnuite recente sau luarea în considerare a informației financiare a întreprinderii în care s-a investit, sunt utilizate pentru a evalua la valoarea justă instrumentele financiare pentru care nu este disponibil prețul de piață. Tehnicile de evaluare pot solicita presupuneri care nu sunt confirmate de date observabile pe piață. Informația aferentă va fi dezvăluită în situațiile financiare dacă modificarea oricăror din aceste supoziții într-o alternativă posibilă ar schimba în mod semnificativ profitul, venitul, activele și obligațiunile totale.

Costurile de tranzacție sunt costuri incrementale care se atribuie direct achiziției, emiterii sau cedării unui instrument financiar. Un cost al schimbării nivelului de activitate este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi achiziționat, emis sau cedat instrumentul financiar. Costurile de tranzacție includ comisioanele și plățile achitate agenților (inclusiv angajații care activează în calitate de agenți comerciali), consultanților, brokerilor și dealerilor, plățile percepute de agențiile de reglementare și bursele de valori mobiliare, și impozite și taxe de transfer. Costurile de tranzacție nu includ primele de datorie sau discounturile, costurile financiare sau costurile administrative sau de menținere.

Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei obligațiuni financiare este valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluat(ă) la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus dobânda calculată, și pentru instrumentele financiare minus orice decontare a provizionului pentru depreciere. Dobânda calculată include amortizarea costurilor de tranzacționare amânate la recunoașterea inițială și orice primă sau discount la valoarea de scadență utilizând metoda ratei efective a dobânzii. Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor calculate, ce includ atât cuponul calculat cât și discountul sau prima amortizată (inclusiv plăți amânate la inițiere, dacă acestea au existat), nu sunt prezentate separat și sunt incluse în valoarea contabilă a elementelor aferente în situația poziției financiare.

Metoda ratei efective a dobânzii este o metodă de alocare a veniturilor sau cheltuielilor aferente dobânzilor în perioada relevantă pentru a obține o rată a dobânzii constantă periodică (rata dobânzii efectivă) asupra valorii contabile. Rata efectivă a dobânzii reprezintă rata care actualizează exact plățile și încasările viitoare în numerar (cu excepția pierderilor viitoare din creditare) pe durata de viață preconizată a instrumentului financiar sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă, la valoarea contabilă netă a activului financiar sau a datoriei financiare.

Rata efectivă a dobânzii actualizează fluxurile de numerar a instrumentelor la următoarea dată a modificării ratei, cu excepția primelor și discounturilor (reducerilor) care reflectă depășirea marjei de credit asupra ratei flotante specificată pentru instrument, sau alte variabile care nu se actualizează la ratele de piață. Aceste prime și discounturi sunt amortizate pe toată durata de viață prognozată pentru instrumentul respectiv. Calculul valorii include toate comisioanele plătite sau încasate între părțile participante la contract, care fac parte din rata efectivă a dobânzii.

a) Activele financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

Investițiile în titlurile de plasament clasificate drept deținute pentru tranzacționare sunt incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere.

Valori mobiliare deținute pentru tranzacționare sunt titluri, care fie au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei intermediatorului, fie sunt titluri incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit.

Valori mobiliare deținute pentru tranzacționare sunt recunoscute inițial la valoarea justă. După recunoașterea inițială, titlurile de tranzacționare sunt evaluate la valoarea justă pe baza prețurilor înregistrate pe piața organizată.

Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în venit financiar în situația rezultatului global. Veniturile din dobânzi aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dobânzi în situația rezultatului global.

Toate achizițiile și vânzările de titluri de trezorerie ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementări sau de practicile de piață sunt recunoscute la data decontării.

b) Investițiile disponibile pentru vânzare

Toate investițiile care nu au fost clasificate ca valori mobiliare deținute pentru tranzacționare sau pastrate până la scadență sau credite și creanțe, sunt clasificate ca valori mobiliare disponibile pentru vânzare. Toate procurările și vânzările de investiții, care trebuie transmise în perioada de timp stabilită de legislație sau convențiile de piață sunt recunoscute la data decontării. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă plus costurile tranzacției.

Ulterior recunoașterii inițiale valorile mobiliare disponibile pentru vânzare sunt reevaluate la valoarea lor justă, cu excepția cazurilor când valoarea justă nu poate fi determinată și sunt ținute la evidență la cost minus oricare provizion de depreciere.

Valorile juste sunt bazate pe prețurile cotate sau sunt estimate pe baza modelelor fluxului de numerar și a coeficienților care reflectă circumstanțele specifice ale emitentului. Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute la alte rezultate globale. Dobânda pentru investițiile disponibile pentru vânzare este raportată la venituri din dobânzi.

Pierderile din depreciere se recunosc în situația rezultatului global a perioadei în care au survenit ca rezultat al unui sau mai multor evenimente („evenimente pierderi”), care s-au petrecut după evaluarea inițială a investițiilor deținute pentru vânzare.

Diminuare semnificativă sau continuă a valorii juste a investiției sub costul acesteia este o dovadă a deprecierei investiției. Pierderile din depreciere cumulative – calculate ca diferența dintre costul de achiziție și valoarea actuală justă, diminuată cu orice provizion pentru deprecierea acestui activ, recunoscut anterior în situația rezultatului global – se reclasifică din alte rezultate globale la în profitul sau pierderea perioadei.

c) Investiții păstrate pînă la scadență

Investițiile păstrate pînă la scadență sunt investițiile care poartă plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care banca are intenția și capacitatea de a le păstra pînă la scadență. După recunoașterea inițială, investițiile financiare păstrate pînă la scadență sunt ulterior recunoscute la costul amortizat utilizînd metoda dobânzii efective, minus provizionul pentru depreciere.

Costul amortizat este calculat luînd în considerație orice reducere sau primă la achiziționare și plățile care sunt parte integrală a dobânzii efective. Amortizarea este inclusă în venitul din dobînzii. Pierderea parvenită în urma deprecierei acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investițiile financiare în situația rezultatului global.

d) Investiții în întreprinderi fiice (subsidiari)

Întreprinderile fiice sunt entitățile, care sunt controlate de bancă. Investițiile în întreprinderi fiice sunt recunoscute inițial la cost (inclusiv costurile tranzacției). După recunoașterea inițială, acestea sunt evaluate la cost minus pierderile din depreciere.

e) Investițiile în întreprinderi asociate

Un asociat este o entitate în care banca are o influență semnificativă și care nu este nici sucursală, nici asociere în participație. Investițiile în asociați sunt recunoscute inițial la cost, iar ulterior sunt evaluate la cost minus pierderile din depreciere.

3.6 Imobilizări corporale (mijloace fixe)

Imobilizările corporale sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. După recunoaștere ca activ, imobilizările corporale sunt înregistrate la cost sau la valoarea reevaluată minus amortizarea acumulată ulterior. Amortizarea prezintă o metodă de trecere pe cheltuieli a costului de cumpărare inițial a imobilizărilor corporale de-a lungul duratelor de viață utilă a acestora. Durata de viață utilă și valoarea reziduală a imobilizărilor corporale se revizuiesc cel puțin o dată în an la fiecare sfîrșit de exercițiu financiar.

Cheltuielile de reparație și întreținere sunt reflectate în contul de profit și pierdere la momentul efectuării lor. Cheltuielile ulterioare legate de imobilizările corporale sunt capitalizate în cazurile în care imobilizările corporale sunt îmbunătățite la un stadiu mai ridicat decît cel estimat inițial. Cheltuielile pentru reparațiile curente, capitale și întreținerea imobilizărilor corporale sunt incluse în cheltuielile operaționale pe măsura efectuării lor.

După recunoașterea inițială clădirile și terenurile sunt înregistrate la valoarea reevaluată, aceasta fiind valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere.

Dacă un element al imobilizărilor corporale este reevaluat, atunci întreaga clasă din care face parte acest element va fi reevaluată.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare va fi înregistrată direct la creditul conturilor de capitaluri proprii sub titlul

de “diferențe din reevaluare”. Cu toate acestea, majorarea constatată din reevaluare va fi recunoscută în profit și pierdere în măsura în care aceasta compensează o descreștere din reevaluarea aceluiași activ recunoscută anterior în profit și pierdere.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este diminuată ca urmare a unei reevaluări, această diminuare va fi recunoscută în profit și pierdere. Cu toate acestea, diminuarea rezultată din reevaluare va fi scăzută direct din proprietatea imobiliară la capitolul din reevaluare corespunzător aceluiași activ, în măsura în care există sold creditor în surplusul din reevaluare pentru acel activ. Surplusul din reevaluarea aferent activului reevaluat inclus în capital este transferat la profit nerepartizat când activul este derecunoscut.

Cheltuielile ulterioare privind imobilizările corporale sunt recunoscute ca active doar dacă acele cheltuieli îmbunătățesc condiția activului peste standardul de performanță evaluat inițial.

Valoarea îmbunătățirii a imobilizărilor corporale arendate se înscrie în activ și se amortizează treptat la cheltuieli aferente uzurii îmbunătățirii mijloacelor arendate în conformitate cu termenul indicat în contractul de arendă.

Amortizarea (Uzura)

Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcție a activelor pe toată durata estimată de funcționare utilă, utilizând următoarele durate de exploatare:

Active	Ani
1.Clădiri	33-50
2.Moderinizări aduse activelor închiriate	4-15
3.Bancomate	4
4.Echipamente și instalații	4-8
5.Calculatoare	4
6.Vehicule	7

Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Conducere al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparațiilor și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a a imobilizărilor corporale uzurabile poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.

3.7 Stocuri

Stocurile sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziție, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.

Stocurile se evaluează la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

Valoarea realizabilă netă este prețul de vânzare estimat pe parcursul desfășurării normale a activității, minus costurile estimate pentru finalizare și costurile estimate necesare efectuării vânzării.

Evidența stocurilor de mărfuri și materiale se ține pe fiecare tip, grupă de materiale omogene și persoana gestionară.

În componența stocurilor de mărfuri și materiale se includ materialele destinate consumului și prestării serviciilor și obiectele de mică valoare și scurtă durată (OMV și SD).

Obiecte de mică valoare și scurtă durată (OMV și SD) sunt active, valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul stabilit de legislație, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități.

Pentru OMV și SD, valoarea unitară a cărora depășește 1/2 din plafonul stabilit, în cazul livrării de la depozit în exploatare, amortizarea se calculează în proporție de 100% din costul acestora diminuat cu valoarea reziduală.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată aflate în exploatare, valoarea unitară a cărora este mai mică de 1/2 din plafonul stabilit în conformitate cu legislația în vigoare urmează să fie trecute la cheltuieli pe măsura predării acestora de la depozit în exploatare și cu înregistrarea valorilor respective în registrele de evidență-cantitativă. Obiectele de mică valoare și scurtă durată valoarea cărora este mai mică de 500 lei urmează să fie trecute la cheltuieli pe măsura predării acestor obiecte de la depozit în exploatare fără înregistrarea în registrele de evidență cantitativă.

Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.

3.8 Imobilizări necorporale(Active nemateriale)

Imobilizările necorporale reprezintă costuri pentru achiziția de programe informatice ce sunt amortizate folosind metoda casării liniare pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de viață, care variază între 2 și 12 ani.

Imobilizări necorporale sunt recunoscute inițial la cost. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire. Costurile asociate dezvoltării sau menținerii elementelor de programe informatice sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

După recunoașterea inițială imobilizările necorporale sunt evaluate la costul său minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

Pentru imobilizările corporale amortizarea se calculează prin metoda liniară, termenele de amortizare se stabilesc prin dispoziția prezentată de departamentului respectiv, cu semnătura președintelui Comitetului de Conducere al băncii.

În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

3.9 Creanțe și datorii.

La această categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat) și cheltuieli aferente averii luate în posesie, precum și alte creanțe și datorii aferente activității economice și financiare a băncii.

Creanțele și datoriile se înregistrează în evidență la valoarea nominală și se reflectă în rapoartele financiare la data efectuării tranzacției.

Evidența creanțelor și datoriilor se ține separat pe fiecare debitor sau/și creditor și tip de valută.

Pentru astfel de creanță, SIC 39 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului. Fluxurile anticipate de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

Sumele datoriilor aferente obligațiunilor băncii față de creditorii săi, la data onorării acestora se trec la scăderi (se diminuează) după transferarea lor în favoarea persoanelor fizice sau/și juridice. Datoriile, pentru care termenul de prescripție, stabilit prin legislația în vigoare, a expirat, și nu sunt solicitate de către creditori, se raportează la venituri în baza dispozițiilor semnate de persoanele împuternicite

3.10 Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea justă, diminuată cu costurile tranzacției suportate. Ulterior, împrumuturile sunt evaluate la costul amortizat, iar orice diferență între încasările nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în situația rezultatului global pe perioada scursă pînă la maturitatea folosind metoda randamentului efectiv.

3.11 Datorii către clienți

Datoriile către clienți sunt datorii nederivate către persoane fizice, stat sau persoane juridice și sunt contabilizate la cost amortizat.

Datoriile către autoritățile publice se includ în datoriile către clienți și cuprind conturi curente ale Ministerului de Finanțe a Moldovei și conturile de deozit ale Casei Naționale de Asigurări Sociale, care sunt înregistrate la cost amortizat.

3.12 Compensarea activelor și datoriilor financiare

Activele și datoriile financiare sunt compensate, iar suma netă este raportată în bilanț atunci cînd există un drept legal impozabil cu privire la compensarea sumelor recunoscute și există intenția de realizare sau de compensare a acestora pe o bază netă sau de realizare a activului și de decontare a obligațiunii simultan.

3.13 Contracte de vânzare și re-procurare

Acordurile de vânzare și răscumpărare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la valori mobiliare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare sunt înregistrate ca dobînzii și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revînzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite și avansuri.

3.14 Capital propriu și rezerve

Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării generale a acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Acțiunile ordinare de tezaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de tezaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Acțiunile de tezaur achiziționate sau răscumpărate în scop de a reduce capitalul social al băncii urmează a fi anulate după înregistrarea modificărilor respective în statutul băncii. Acțiunile de tezaur achiziționate sau răscumpărate în alt scop decât cel de reducere a capitalului social, precum și alte acțiuni plasate ale băncii, luate din aceasta ca titlu de cauțiune, nu vor depăși 10% din capitalul social al băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

Creșterea de capital se constată la depășirea sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod asupra bazei valorice a activului de capital.

Pierderea de capital se constată la depășirea bazei valorice a activului de capital asupra sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod.

Nu se recunosc veniturile sau cheltuielile în situația rezultatului global, provenite din procurare, vânzare, emisie sau anulare a instrumentelor de capital.

3.15 Profit nedistribuit (pierdere neacoperită)

Profitul sau pierderea se determină ca diferența dintre veniturile și cheltuielile băncii, indiferent de data încasării sau plății lor.

Repartizarea profitului se efectuează conform hotărârii Adunării generale a acționarilor: la plata dividendelor, la formarea fondului de rezervă, la acoperirea pierderilor perioadei curente, la sumele corectărilor efectuate pînă la aprobarea profitului nedistribuit de către adunarea acționarilor.

Indicii financiari privind profitul nedistribuit se prezintă în situațiile financiare: situația poziției financiare, situația rezultatului global, situația modificărilor în capitalul propriu.

3.16 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor

Toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente: profitul sau pierderea din activitățile curente și elementele extraordinare.

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda randamentului efectiv. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din valori mobiliare păstrate până la scadență și deținute pentru tranzacționare cu venit fix precum și disconturile calculate, primele aferente titlurilor de trezorerie și alte instrumente similare.

Costurile directe aferente creditelor/împrumuturilor sunt amânate și amortizate la venitul din dobânzi/cheltuieli cu dobânzi pe parcursul perioadei creditului/împrumutului utilizând metoda dobânzii efective.

Veniturile din comisioane și spezele bancare pentru diversele servicii bancare sunt înregistrate la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividendele sînt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

3.17 Deprecierea valorii activelor nefinanciare

Banca estimează la fiecare dată de raportare dacă există indici ale deprecierei activelor. În cazul în care sunt identificați astfel de indici, sau când testarea anuală a deprecierei pentru careva active este cerută, Banca estimează valoarea recuperabilă a activului. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar (UGN) reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a UGN depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pentru a determina valoarea de utilizare, fluxurile de trezorerie viitoare sunt actualizate la valoarea lor prezentă utilizând rata de actualizare înainte de impozitare ce reflectă estimările curente ale pieței aferente valorii-timp a banilor și riscurile specifice aferente activului. Pentru determinarea valorii reale minus costurile de realizare este utilizată o tehnică de evaluare potrivită. Aceste calcule sunt coroborate cu evaluările multiple sau altor indicatori ai valorii juste.

3.18 Garanții financiare

În cursul activității economice ordinare Banca emite garanții financiare ce includ acreditive, garanții și angajamente de acceptare. Garanțiile financiare sunt recunoscute inițial în situațiile financiare la valoarea justă, în “Alte obligațiuni”, fiind valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, datoria Băncii aferentă fiecărei garanții este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară apărută în rezultatul garanției.

Orice creștere a obligațiilor aferente garanțiilor financiare este înregistrată în situația rezultatului global în “Deprecierea valorii creditelor”. Câștigul primit este recunoscut la situația rezultatului global în “Venit din comisioane” în baza metodei liniare pe tot parcursul termenului unei garanții.

3.19 Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Ele sunt prezentate în note, cu excepții cazurilor în care posibilitatea unei ieșiri de beneficii economice este îndepărtată.

Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare, dar sunt deyvăluite când o intrare de beneficii este probabilă.

3.20 Provizioane

Banca recunoaște provizioane atunci când are obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și atunci când o estimare rezonabilă a obligației poate fi făcută.

3.21 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților

Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.

3.22 Impozitarea

Impozitul pe profit include totalitatea impozitelor care se stabilesc asupra profiturilor impozabile.

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivând din legislația națională în vigoare.

Diferențele între raportarea financiară în conformitate cu SIRF și reglementările fiscale a RM generează diferențe între valorile activelor și obligațiilor, și veniturilor și cheltuielilor conform raportărilor fiscale. Impozitul pe venit amînat este reflectat contabil în conformitate cu SIC 12 “Impozitul pe venit”, folosind metoda obligațiilor, pentru acele diferențe temporare ce apar ca diferență între baza de calcul a impozitului pentru active și pasive, și valoarea determinată pentru întocmirea situațiilor financiare conform SIRF.

Activele și datoriile privind impozitul amînat sunt calculate utilizînd ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la date bilanțului. Activele amînate privind impozitul pe venit sunt recunoscute pentru toate diferențele temporare deductibile, activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe venit în măsura în care există probabilitatea unui profit impozabil disponibil, din care să se utilizeze toate diferențele temporare deductibile și activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe venit.

3.22.1 Achitarea impozitului pe venit în rate

Achitarea impozitului pe venit în rate se va efectua nu mai tîrziu de 31 martie, 30 iunie, 30 septembrie și 31 decembrie ale anului fiscal, în sume egale cu $\frac{1}{4}$ din suma

impozitului calculată din venitul impozabil calculat pentru anul precedent, prin aplicarea cotei stabilite.

Pentru anul 2012 cota impozitului pe venit constituie 12% din venitul impozabil.

3.23 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare

Banca recunoaște un activ financiar sau o obligațiune financiară în bilanțul contabil doar în cazul în care Banca devine parte a unui acord contractual cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, adică la data când activul este livrat Băncii sau de către Bancă. Tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare sunt procurări sau vânzări de active financiare care solicită livrarea activului pe parcursul perioadei stabilite de regulile sau convențiile pieței.

Recunoașterea unui activ financiar este anulată în cazurile:

- Dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca menține dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului, dar și-a asumat obligația de a le achita pe deplin, fără tergiversări semnificative, unei părți terțe în cadrul unui acord de intermediere; sau
- Banca și-a transferat drepturile de a primi fluxul de numerar aferent activului și fie:
 - a) a transferat substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau
 - b) nu a transferat și nu a menținut substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului, dar și-a transferat controlul asupra activului.

În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Continuarea implicării entității ia forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea mai mică între valoarea activului și valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea fi nevoită să o achite.

Recunoașterea unei obligațiuni financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

3.24 Leasing operațional – banca drept locatar

Leasingul unde locatorul păstrează în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente proprietății bunului cumpărat în leasing este clasificat ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

3.25 Dividende

Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea generală anuală a acționarilor băncii. Rapoartele contabile ale băncii servesc drept bază pentru distribuirea profitului și altor alocări.

3.26 Părți afiliate

O parte este afiliată unei entități dacă ea:

- a) direct sau indirect, prin unul sau mai mulți intermediari, partea:
 - 1. controlează, este controlată de sau se află sub controlul comun al entității (aceasta include societățile/mamă, filialele sau filialele din același grup)
 - 2. deține într-o entitate o cotă de participare care îi oferă influență semnificativă asupra entității respective; sau
 - 3. deține controlul comun asupra entității;
- b) partea este o entitate asociată (potrivit definiției din SIC 28 Investiții în entitățile asociate) a entității;
- c) partea este o entitate asociată a entității;
- d) partea este un membru al personalului-cheie din conducerea entității sau a societății-mamă;
- e) partea este un membru apropiat al familiei oricărei persoane menționate la litera (a) sau (d).
- (f) partea este o entitate care este controlată, controlată în comun sau influențată semnificativ sau pentru care drepturile semnificative de vot într-o asemenea entitate aparțin, direct sau indirect, oricărei persoane menționate la litera (d) sau (e); sau
- (g) partea este un plan de beneficii post-angajare în favoarea angajaților entității, sau ai oricărei entități care este parte afiliată entității.

O tranzacție cu părțile afiliate reprezintă un transfer de resurse, servicii sau obligații între părțile afiliate, indiferent dacă se facturează sau nu un preț.

3.27 Instrumente financiare derivate

Instrumente financiare derivate, inclusiv contractele în valuta străină, contracte forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului, ulterior se reevaluează la valoarea justă. Toate derivatele sunt contabilizate ca active, atunci când valorile juste sunt pozitive, și ca obligațiuni, când valorile juste sunt negative.

Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referința la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valuta străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de bază și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justă cu pierderi sau profit nerealizat.

Schimbările în valoarea justă a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate la contul de profit și pierdere.

Tranzacțiile Spot, contractele valutare Futures și Forward, opțiunile valutare, acordurile Swap se înregistrează în evidență la valoarea justificată documentar. Valorile justificate ale acestor instrumente se înregistrează în situația poziției financiare, iar veniturile și pierderile realizate în contul profitul și pierderile.

3.28 Raportarea pe segmente

Raportarea pe segmente se face în conformitate cu raportarea internă prezentată de Comitetul de Conducere al băncii și de către șefii departamentelor ce sunt responsabili de luarea deciziilor operaționale. Un segment este prezentat separat, în cazul în care veniturile, rezultatul financiar sau activele acestuia reprezintă nu mai puțin de zece la sută din rezultatul financiar total, sau din suma totală a activelor tuturor segmentelor. Raportarea pe segmente este prezentată în situațiile financiare consolidate.

3.29 Evenimentele ulterioare datei bilanțului

Evenimentele ulterioare datei bilanțului sunt reflectate în situațiile financiare în caz că furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la data bilanțului (evenimente ce necesită ajustări), sau indică faptul că ipoteza continuității exploatarei nu este adecvată. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note, în cazul în care sunt semnificative.

4. Dispoziții finale

Prezentul Document intră în vigoare din data 01.01.2013.